

Det følger af bestemmelsen, at der inden for EF gælder konsumtion. For så vidt angår konsumtion i øvrigt må det bero på fremtidig retspraksis på grundlag af EF-Domstolens fortolkning af den til grundliggende direktivbestemmelse og praksis vedrørende et fremtidigt EF-varemærke.

Til § 7.

Bestemmelsens 1. pkt. svarer til den gældende lovs § 7. 2. pkt. svarer til den gældende lovs § 22, stk. 1, 1. led. Forslaget tilsigter dog en ændring af Patentdirektoratets hidtidige praksis, hvorefter ansøgninger, der er indkommet samme dag, har fået prioritet efter ansøgningsnumrene. Nu skal sådanne ansøgninger, som det er tilfældet i patent- og mønsterretten, ligestilles. Indtræder der fremover som følge af ligestillingen et tilfældigt sameje til et mærke, må parterne forhandle sig til rette eller acceptere, at de begge har adkomst til mærket.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 8. Den er dog ændret for at opfylde direktivets artikel 9, således at den gældende 5-årsperiode, der regnes fra registreringsdagen, er ændret til »fem på hinanden følgende år«. Den sidstnævnte 5-årsperiode behøver således ikke at begynde på registreringsdagen, men kan lige såvel begynde på et senere tidspunkt. For at det yngre registrerede varemærke skal kunne sameksistere med den ældre ret, skal det yngre have været brugt kontinuerligt.

Endvidere adskiller forslaget sig fra den gældende lovs § 8 ved, at den ældre rettighedsindehavers subjektive forhold får afgørende betydning, idet denne skal være bekendt med og have tålt brugen af den yngre ret som forudsætning for, at den yngre ret kan sameksistere med den ældre.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 9, nr. 1.

Det fremgår af bemærkningerne til Rådsprotokolten, at direktivets artikel 9 ikke er til hinder for, at der findes yderligere passivitetsregler i medlemslandene, og det er på denne baggrund fundet formålstjenligt at bibeholde den nuværende lovs § 9, nr. 1, som en fortsættelse af dansk rets almindelige regler om passivitet.

Medens § 8 giver mærkeindehaveren en sikkerhed for, at han kan beholde sin registrering, hvis mærket har været brugt i 5 år – med forbehold af, at den ældre indehaver har været bekendt med og tålt denne

brug – giver § 9 under visse betingelser indehaveren af et yngre mærke en yderligere mulighed for at bevare varemærkeretten.

Bestemmelsen omfatter både registrerede og ikke-registrerede varemærker.

Den nuværende lovs § 9, nr. 2, er ikke medtaget i lovforslaget, idet særlige bestemmelser om beskyttelse af lokale rettigheder ikke vil være forenelige med den kommende internationalisering af varemærkeretten.

Til § 10.

Stk. 1 er udformet i overensstemmelse med direktivets artikel 9, stk. 3. Indholdet af bestemmelsen antages at være gældende dansk ret.

Stk. 2 er en ændring af den gældende lovs § 10 ved alene at henvise til § 9. Hvis den, som i den gældende lov tillige henviste til § 8, ville dette stride mod direktivets artikel 9, stk. 1. Bestemmelsen i denne artikel fastslår bl.a. en brugsret for det yngre mærke og indeholder ingen hjemmel til, at denne brugsret kan begrænses til brug på en særlig angivet måde som f.eks. med en særlig skrift. De i §§ 8 og 9 omhandlede tvister må som hidtil finde deres afgørelse ved domstolene.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 11. »Lignende skrifter« omfatter alle fremtrædelsesformer og således også elektroniske.

Kapitel 2

Til § 12

Stk. 1 og 2 svarer til den gældende lovs § 17, idet dog de tidligere krævede oplysninger om erhverv er udeladt, jf. bemærkningerne til § 1. Endvidere er angivelsen af, at en ansøgning kan indgives for vareklasser, udeladt. Dette forhindrer imidlertid ikke, at der i en ansøgning alene angives hele klasser. Patentdirektoratet er indstillet på indtil videre at acceptere ansøgninger for hele klasser, hvilket vil komme til at fremgå af bekendtgørelsen om registrering og ansøgning af varemærker. Når »klasser« ikke er anført i bestemmelsen, skyldes dette hensynet til en forventet international udvikling.

Stk. 3 svarer til den gældende lovs § 12.

Til § 13

Stk. 1 og 2 svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 13 og er i overensstemmelse med direktivets artikel 3, stk. 1 a, b, c og d. Der er ikke tilsigtet nogen ændringer i den gældende retstilstand med den nye